

נתיבות יזעור

והוא מאמרים יקרים, שיחות מוסר וחיזוק משובבי
לב ונפש, שנאמרו בפני תלמידים מקשיבים בקול
חוצב להבות אש קודש, ושאתו כשאגת האר"י החי,
להנחילם נתיבות דעת התורה ועבודת השי"ת על
פרשת השבוע

ע"י מרן רבינו
הגאון רבי **אברהם יוסף ראזענבלום** זצוקלה"ה
ראש ישיבת שערי יושר

פקודי תשפ"ה
אשרי מי שעמלו בתורה
שיחה לסוף הזמן
שנה ז' • גליון שמ"א

מי שיש בידו חידו"ת או טעיפס של רבינו, וכן מי שרוצה לנדב גליון של תורת רבינו - נא להתקשר למספר: 1-718-854-2290 EXT 9 או לפקס: 1-718-705-8608

**אפשר לשמוע השיחה הנדפסת
בנתיבות יושר של כל שבוע במספר:
1-718-559-6660**

כל הזכויות שמורות

למערכת חידו"ת של רבינו
ישיבת שערי יושר

בהוצאת מכון "שם עולם"

מכון לחקר כתבי יד - קורות קהילות ואישים

רח' שחל 5, בני ברק

טל: 03-5701977 פקס: 03-5701967

תוכן העניינים

לפרשת פקודי - ויק"פ תש"ע

אשרי מי שעמלו בתורה - שיחה לסוף הזמן

ה	אשר בחר בנו מכל העמים ושיעבד אותנו בגלות.....
ה	המחשבה חלילה לפרוק עול תורה.....
ו	הרצון להיות יהודי.....
ו	האושר הגדול להיות יהודי.....
ז	ממלכת כהנים וגוי קדוש.....
ז	והייתם לי סגולה.....
ז	הדרך להרגשת האושר ע"י תורה ומצוות.....
ח	היום לעשותם ומחר לקבל שכרם.....
ט	ע"י קיום תורה ומצוות יזכה בעוה"ב.....
ט	'משמיעין' לו מצוות הרבה.....
ט	מקבלים המשמעות של כל מצוה.....
ט	ממלכת כהנים וגוי קדוש בדיבור ובמחשבה.....
י	"מכאן ואלך יערב לכם".....
י	כובד ראש.....
י	ההתבוננות בסיום הזמן.....
יא	חשבון הנפש.....
יא	"ליגען אין לערנען".....
יב	ימי הבחרות - ימי הקנין.....
יב	זהירות בכל דיבור.....
יג	תפילות השבת.....
יג	לא להפסיד מה שקנו במשך הזמן.....
יד	אשרי מי שישמע למצוותך.....

לפרשת פקודי - ויק"פ תש"ע

"אשרי מי שעמלו בתורה" - שיחה לסוף הזמן

המחשבה הלילה לפרוק עול תורה

האדם יכול לבוא לידי שברון לב ולשאול, לשם מה לי כל זה, הלא הגוי חי הרבה יותר טוב ממנו, יועט אָ איד צובראכען ווערען, וואס טויג עס מיר דאס אלעס, דער גוי איז דאך בעסער פאר אונז.

לא רק שהגויים חיים יותר טובים מבני ישראל, שאין להם כל הצרות האלו, אלא שגם אין להם עול תורה. הגוי עושה ככל שיחפוץ ומתגורר בכל מקום שרק יחפוץ, ואוכל מכל הבא לידו, יער עסט וואו ער וויל.

חלילה, יכול האדם לחשוב לשם מה לי כל זה, יואס טויג דאס מיר די גאנצע, טוב לו לחיות כגוי ואז לא תהיה מנת חלקו כל הצרות האלו, שלא יהיה בגלות, ולא יהיו גויים שיעשו לו צרות, וגם לא יהיה לו עול לקיים תורה ומצוות.

מי ששואל שאלה כזה הרי הוא מופרך לגמרי, כי אין זו מחשבתו של יהודי ואינו יהודי

לבאר מהו קבלת התורה יש לדעת, שהשי"ת הגיע לכלל ישראל ואמר להם שיתן להם התורה, וכל אחד מישראל יודע שהוא יהודי שקיבל את התורה, יעדער איד ווייסט אז ער איז אָ איד און אז ער האט מקבל געווען די תורה.

אשר בחר בנו מכל העמים ושיעבד אותנו בגלות

קבלת התורה היתה לאחר יציאת מצרים, שבתחילה היו בני ישראל שנים ארוכות במצרים ועברו שם גלות קשה כדי שלאחר מכן יקבלו את התורה. מה שאין כן אומות העולם לא היו במצרים ולא היה להם שיעבוד מצרים ולא קיבלו את התורה.

והנה בני ישראל עוברים בכל הדורות שיעבוד מלכיות ושיעבוד גלויות וכל הצרות שעוברים בני ישראל, והגויים אינם סובלים כל הצרות האלו.

הא' הראשון של כל אחד מאתנו צריך להיות, הריני יהודי וחפץ אני להיות יהודי. ועל אף שבני ישראל עוברים כל הצרות שעוברים, וכל ישראל יש עליו עול תורה ומצוות, בכל זאת הרצון שלי הוא להיות יהודי.

מי שאין לו רצון זה עדיין לא התחיל מאומה.

האושר הגדול להיות יהודי

זהו הענין הראשון מה שאמר השי"ת למשה רבינו כהקדמה שיאמר לבני ישראל כשיכין אותם לקראת מתן תורה.

ובך נאמר בפסוק (שמות יט, ג-ו), 'כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל, אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי. ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה מכל העמים', שתהיו לי לאוצר חביב מכל האומות, 'כי לי כל הארץ, ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש', ונאמר למשה רבינו 'אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל, ופירש רש"י, 'אלה הדברים, לא פחות ולא יותר'.

בכלל, 'אז מ'וועט אזוי טראכטען איז ער אפגעפרעגט אינגאנצען, איז ער אינגאנצען נישט קיין איד'.

כל אחד צריך להתבונן בעצמו, האם אינו עובר בקרבו מהלך מחשבה מעין זה. אולי גם בו יש מחשבות אלו, 'יעדער איד דארף זיך קענען אריין טראכטען, וואס בין איך, אפשר טראכט איך אויך אזוי', אלא שהאדם יודע שאינו יכול להסיר מעליו עול התורה, כי מה יאמרו עליו הבריות.

גם במחשבתו חלילה לו מלחשוב כך, שכן מי שמהלך מחשבתו הוא באופן זה, הסיר מעל עצמו עול תורה ואינו כיהודי כלל, 'איז ער אינגאנצען נישט קיין איד'.

הרצון להיות יהודי

"יעדער פון אונז דארף וויסען, אז דער ערשטער א' איז, איך בין אַ איד און איך וויל זיין אַ איד - כאטש אַ איד מאכט מיט די אלע צרות, און אַ איד האט דעם עול פון תורה און מצוות טראגט ער אויף זיך, אעפ"כ איך וויל זיין אַ איד".

"אויב דאס איז נישטא, הייבט זיך גארנישט אהן אינגאנצען".

הגדול ביותר שיכול האדם לזכות לו. 'דער קנין פון עולם הבא דאס איז דער גרסטער גליק וואס דער מענטש קען זוכה זיין, לערנען תורה און מצוות דאס איז דער גרסטער גליק וואס דער מענטש קען זוכה זיין'.

והייתם לי סגולה

וזהו 'והייתם לי סגולה מכל העמים'. השי"ת מגלה לנו ואומר שאהבתו לבני ישראל היא יותר מאהבתו לכל האומות, 'כי לי כל הארץ', הרי כל העולם הוא של השי"ת, השי"ת הוא אדון כל העולם, ואעפ"כ אהבתו לבני ישראל יהיה יותר מאהבתו לכל האומות, 'איך וועל ענק ליב האבען מער ווי אלע פעלקער'.

הדרך להרגשת האושר ע"י תורה ומצוות

יש לנו לדעת איך נזכה להרגיש הרגשה זו, 'ווי שפיהרט מען דאס', שאמנם אנו מאמינים שכך אמר השי"ת, אבל כיצד זוכים להרגיש הרגשה זו, 'ווי שפיהרט מען דאס טאקע'.

הנה בני ישראל נמצאים בכל השנים בגלות ומסרו נפשם

זהו האושר שכל יהודי צריך להביין, לשם כך נעשיתי ליהודי, ולכך אמרנו 'נעשה ונשמע'. דאס איז דער גליק וואס יעדער איד דארף פארשטיין, פאר דעם איז ער געווארען אַ איד, פאר דעם האט ער געזאגט 'נעשה ונשמע'.

ממלכת כהנים וגוי קדוש

לבאר מה שנאמר לבני ישראל 'והייתם לי סגולה מכל העמים', 'ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש', מהו הענין של 'ממלכת כהנים וגוי קדוש', מבואר בחז"ל שהכוונה הוא שכל אחד מישראל יהיה ראוי לאכול קדשים ככהן.

האושר הגדול ביותר של האדם הוא מה שהוא יהודי, דאס גרעסטער גליק איז דאך וואס מ'איז אַ איד, ולמרות שהאושר הגדול הזה לא מרגישים כל כך בעולם הזה, אלא היא הרגש של הנשמה, כי כל יהודי יש לו נשמה, והנשמה קונה תורה ומצוות, ועל ידי זה קונה הנשמה עולם הבא.

הקנין של עולם הבא, זהו האושר הגדול ביותר שיכול האדם לזכות לו, לימוד התורה וקיום המצוות זהו האושר

כל אחד מאתנו גדל באופן שיוכל למסור נפשו להשי"ת, יעדער איד פון אונז וואקסט ער זאל קענען גיין אויף מסירות נפש, כל אחד מאתנו גדל באופן שהתורה גדלה בו, ועל ידי כן זוכה לעולם הבא.

האדם זוכה לעולם הבא במעט השנים שהאדם גדל בתורה בעולם הזה, בזה הוא קונה את עולמו - העולם הבא.

היום לעשותם ומחר לקבל שכרם

חז"ל אמרו 'היום לעשותם ולמחר לקבל שכרם'. ושנינו (אבות ד, כב), 'יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא'. נמצא, שכל יום שהאדם חי עלי אדמות, בכל שעה שהאדם חי בעולם הזה ועוסק בתורה ומקיים מצוות, בזה הוא קונה לו עולם הבא.

כשעוסקים בתורה ובמצוות בעלם הזה בזה קונים עולם הבא. על ידי כל תיבה של תורה, על ידי כל ברכה שמברך האדם, על ידי כל מצוה שהאדם מקיים, על ידי כל מה שנשמרים לא להיכשל בחטא, בזה קונים עולם הבא.

עבור היהדות. כיצד זכו בני ישראל לבוא להרגשים אלו.

"סאיז מבואר, אז דורך דעם וואס אַ איד איז מקיים תורה ומצוות, ער לערענט תורה און ער איז מקיים די מצוות, מיט דעם ברענט זיך אהן אין איהם אַ פייער, אַ הייליג פייער פון אמונה צום אייבערשטען, פון אמונה צום כלל ישראל, און אַ רצון אויף מסירות נפש".

"דאס לערנען תורה און קיום מצוות אליין, דאס טוהט דערפלאקערען אין דער מענטש די הרגשים פון אמונה, און מיט דעם וואקסט דער איד".

ענין זה מבואר בספרים, שעל ידי מה שהאדם מקיים תורה ומצוות, על ידי מה שהאדם עוסק בתורה ומקיים המצוות, על ידי כן נבער בו אש קודש, אש להבה של אמונה בהשי"ת, האמונה בקדושתם של ישראל, והרצון למסירות נפש.

עצם לימוד התורה וקיום המצוות מבערים באדם האש וההרגש של אמונה, ועל ידי כן גדל האדם כיהודי.

משהו של מצוות, 'משמיעין לו מצוות הרבה', השי"ת משמיע לו ה'משמעות' של כל המצוות.

האדם צריך להאמין בזה ולהרגיש האושר הגדול שיש בתורה ובמצוות. אבל מי שחלילה ניגש לקיום התורה והמצוות מתוך קרירות, הרי שאין בו חשיבות גדולה, 'האט מען אַ קנאפע וועלט'.

כשארם מתנהג כמו אחד שאין לו על גביו עול תורה ומצוות, מאבדים הכל, 'פארשפיהלט מען אלסדינג'. בדבר זה צריך האדם להתבונן תדיר, 'טראכטען אין דעם', כיצד לקיים תורה ומצוות, ולהתחזק בתורה ומצוות.

אין די בעצם קיום המצוות, אלא צריכים לידע מהו המכוון של מצוות התורה, 'מידארף וויסען וואס מצוות באדייט'. ואז על ידי מה שמקיימים המצוות קונים עולם הבא, ונעשים כלים ראויים לזכות לעולם הבא.

**ממלכת כהנים וגוי קדוש בדיבור
ובמחשבה**

זהו 'ממלכת כהנים וגוי קדוש', כמו שהודיע לנו השי"ת

ע"י קיום תורה ומצוות יזכה בעוה"ב
אין זוכים לאמונה זו, הכוח הזה של השגת באמונה נטע בנו השי"ת. זהו על ידי קיום תורה ומצוות זוכים לידיעה זו וחיים מתוך ידיעה זו כשרוצים לזכות לעולם הבא.

'משמיעין' לו מצוות הרבה

והנה חז"ל אמרו (מכילתא בחודש ב), 'אם שמוע תשמעו. מכאן אמרו שמע מצוה אחת משמיעין לו מצוות הרבה, שנאמר אם שמוע תשמעו'.

ויש להבין, כי בפשטות משמע שנותנים לאדם מעט מצוות, וכשיקיים מצות אלו תתודע לו שיש עוד מצוות, וזה נראה כדוחק.

מקבלים המשמעות של כל מצוה

והביאור בזה הוא, ש'משמיעין לו מצוות הרבה', אין הכוונה שנותנים לו עוד מצוות, אלא הכוונה הוא שעל ידי מה שהאדם עוסק בתורה ובמצוות, נדלק בנשמת האדם רצון ואמונה בעולם הבא ובעבודת האדם להשי"ת.

זהו הכוונה 'שמע מצוה אחת', שעל ידי מה שקיים איזה

קדוש', וצריכים לידע שלא מגיעים לשיבה למטרת אכילה ושתייה, וגם לא לרמות את רבו כאילו הוא לומר, שכן התכלית הוא שנהיה 'ממלכת כהנים וגוי קדוש'.

איך נבוא לכך, מה שהבחורים יושבים יחד על אותו ספסל

וישנים באותו חדר, זה עדיין אינו עושה את כולם שווים, ההבדל ביניהם הוא עד כמה כל אחד מזוכך את עצמו, 'דער חילוק איז וויפיהל יעדער איינער איז אויסגעארבעט', ועד כמה קנה קדושה ועד כמה התעלה והתרומם בעבודת השי"ת.

ואז 'אם שמוע בישן תשמע בחדש' (ברכות מא.), עד כמה

שהאדם עוסק בתורה ושומע את דבר ה' כפי זה הוא גדל יותר, שגדל בתורה ועבודת ה' ובשאר הענינים.

ההתבוננות בסיום הזמן

על האדם להתבונן מהו תכליתו, ובמה התעלה היום יותר ממה שהיה אמש, ומה השתנה בסוף הזמן ממה שהיה כשנכנס לשיבה, 'אָ מענטש דארף וויסען וואס טוה איך דא, וואס בין איך היינט אנדערשט פון וואס איך בין געווען נעכטען. וואס בין איך דעם

קודם מתן תורה, שנדע שאנו עומדים להיות 'ממלכת כהנים וגוי קדוש', ולכן כל דיבורינו הם באופן הראוי, וכל מהלך מחשבותינו ומעשינו הם בצורה זו.

"מכאן ואלך יערב לכם"

רש"י מפרש (שמות יט, ה), ועתה אם עתה תקבלו עליכם יערב לכם מכאן ואילך שכל התחלות קשות'. מבואר שכל התחלה יש בו קושי משום שכל התחלות קשות. לפי זה צריך כל אחד למדוד את עצמו תמיד היכן הוא עומד בענין זה, האם יש בנו איזה מדרגה או לאו.

כובד ראש

כשבאים לסדר בישיבה, בסדר ראשון או סדר שני או בשעת הלילה, צריכים לגשת לכל סדר מתוך כובד ראש, 'דארף מען קומען מיט אַ גרויס ערנסטקייט', למה נכנסים לסדר, איזה דבר באים לפעול כעת, 'וואס קום איך דא יעצט טוהן'.

צריכים להיזהר לא לכלות הזמן לריק, כי מגיעים למטרה של קיום רצון השי"ת, שנזכה להיות 'ממלכת כהנים וגוי

בנחת, 'צו ס'איז איידל דער רעדען. האם דיבורו כשר, 'למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה.

הארם העוסק במסחר, 'אָ ביזנעסמאן וואס איז עוסק אין געלט, בכל תקופה יעשה חשבון של בית מסחרו מה הועיל בבית מסחרו. גם בסיום הזמן צריך כל אחד לעשות חשבון נפש מה פעל ומה הועיל במשך הזמן.

יתבונן איך נראית לימודיו, האם הוא לומד כראוי או שבשעת לימודו הוא חולם, 'מ'חלומ'ט אינמיטען לערנען. על מה הוא מהרהר בשעת תלמודו, היכן נמצא ראשו, 'זואו ליגט זיין קאפ'. מלבד החלק של ביטול תורה, יתבונן מה מונח בראשו. אם יגלה מה הם מחשבותיו, היה מתמלא בבושה וכלימה.

"ליגען אין לערנען"

העצה נגד זה, העצה לטהרת המחשבה הוא רק להיות שקוע בלימוד, על ידי זה יוכל לשפר דרכיו ומעשיו, 'נאר ליגען אין תורה און ווערען בעסער'. על ידי זה ששקועים בלימוד ומשפר דרכיו ומעשיו, נמצא שכל העת שב בתשובה,

סוף זמן אנדערשט ווי איך בין אריין געקומען אין ישיבה.

אם ימצא שנשאר עם אותם ההשגות שהיו לו כשנכנס לישיבה, הרי שמצבו אינו טוב, וזהו ראייה שלא התעלה כלום, 'ס'איז זייער נישט גוט, 'ס'איז אַ ראייה אז ער האלט ביי גארנישט.

חשבון הנפש

כשעומדים בסיום הזמן צריך כל אחד ואחד לעשות חשבון נפש מה פעל במשך הזמן ומה הועיל במשך הזמן, 'וואס האט ער אויפגעטוהן במשך דער זמן'. עד כמה התעלה ביראת שמים ובתפילה, עד כמה קנה קנין בביטחון בהש"ת, עד כמה התעלה באהבת התורה, או אולי נעשה לץ יותר גדול, שקנה לעצמו קנין כיצד לעשות עוד ליצנות, כדי שגם מה שכבר קנה יאבד ממנו, 'אז ס'זאל ווערען אויסגעשפיגען דאס וואס ער האט קונה געווען האט ער אויך אויסגעשפיגען.

צריכים להסתכל איך משתמשים בכוח הדיבור, מה מדברים, על איזה ענינים משתמש הוא בדיבורו ובאיזה אופן הוא מדבר. אם דיבורו

ימי הבחרות - ימי הקנין

מה שאנו לומדים בימי הבחרות, לימוד זה ינהל אותנו בכל השנים. מה יהיה בשנים הבאות, זה ודאי שכל אחד ממכם יהיה לו בית נאה וקאר נאה, זה יהיה האושר, מה שיהיה לאדם בית נאה ורכב נאה, ושיהיה לו כבוד.

הנה עבר עלינו עכשיו ימי הפורים, איזה קנין קנינו בפורים. כמו כן עוברים עלינו שבתות, בכל שבת אומרים ג' פעמים ויכולו, אנו מעידים שהשי"ת ברא את השמים והארץ, אבל האם אכן אנו מתבוננים בשבת שהשי"ת ברא השמים והארץ?!

הזהירות בכל דיבור

יש לנו לדעת, שכל דיבור שאנו מדברים, כל תנועה שאנו עושים, נשארים חרוטים וחקוקים בנשמותינו, 'סיאיז דאך איינגעקריצט אין אונזערע נשמות'. כל דיבור שמדברים נחקק בנשמה.

כשמדברים דיבור של תורה, כשמדברים דיבור של חיזוק ואמונה, כשמחזקים את הזולת, הקדושה מאירה בו, די

והתשובה מכפרת עליו כל העת, שהתשובה מכפרת עליו מדי יום ביומו על מה שקלקל.

מי שממשיך להיות שקוע בהיפך, להיות שקוע בחטא, 'אויב מ'ווייטיגט זיך ווייטער פארקערט', אם האדם ממשיך להיות שקוע בחטא, מה יהיה בסופו. כשבחור מרמה את אביו ואת רבו ומראה עצמו שהוא בחור מצוין, את מי הוא מרמה, הוא מרמה את עצמו, 'ער נארט זיך אהפ', יחד עם זה הוא מרמה את אביו ורבו.

הוא מדמה בעצמו שאכן עלה בידו לרמות את אביו ורבו, לפי שלא הוכיחו אותו על מעשיו, אבל האמת הוא שרבו מבין עליו, אלא שלפעמים אינו מוכיח לו, לפי שהבין שעל ידי התוכחה לא יפעל מאומה.

בנוסף צריכים להתבונן איך נראה השבת אצלנו.

צריכים אנו להתבונן בדבר, השי"ת ממתין לנו, וכששומעים דברי תורה, 'משמיעין לו מצוות הרבה', השי"ת לומד עמנו הרבה, 'משמיעין לו מצוות הרבה'.

כשאומרים 'לכו נרננה לה' נריעה לצור ישעינו, או כשאומרים 'אתה קדשת את יום השביעי לשמך', מה אומרים בדיבורים אלו, 'וואס זאגט מען דא'.

מי יכול לומר דיבורים אלו, מי שהנהגתו בימות השבוע הם באופן הראוי, הוא יכול לומר 'לכו נרננה', אבל מי שעוסק בימות החול בדברי ליצנות מכל מיני אנשים, כיצד יוכל לעמוד ולומר 'לכו נרננה'.

האמת הוא שאכן אין הוא אומר 'לכו נרננה', על אף שמפיו יוצאים המזמורים הללו, אבל אין הוא אומרם כלל.

לא להפסיד מה שקנו במשך הזמן
אתם עומדים לשוב לבתיכם, מה יהיה במשך השבועות שתהיו בביתכם, יש להיזהר שלא תפסידו מה שרכשתם במשך הזמן.

יש כעת ארבע שבועות של וואקיישען (חופש). יש מי שאצלו זהו זמן שיכול לפטור עצמו במשך שבועות אלו מעול הישיבה, לברוח מבית המדרש למשך ארבע שבועות, לברוח מהשי"ת, 'אוועק לויפען פון דעם אייבערשטען'. את מי מבקשים לרמות.

קדושה שיינט ארויס'. אבל להיפך, אם מדברים דברים בטלים, אם מדברים דיבורים אסורים, הרי שנחקק החורבן בנשמותינו, 'ס'איז אריינגעקריצט אַ חורבן אין אונזערע נשמות'.

יש לכל אחד להיזהר מאוד בכל דרכיו. שכן בכל שבת יש לאדם סכנה שבמשך השבת ירד עד שאול תחתית. והסכנה מתחילה מאז שהולכים למקוה ועד לאחר שמתיישבים לקידוש. מה ששומעים במקוה, שנפגשים עם כל מיני אנשים, כמה דיבורי ליצנות שומעים במקוה, כמה דיבורים בזלזול בתלמידי חכמים שומעים במקוה.

יש לנו לגשת אל הקודש בעוד מועד, 'לאמיר זיך כאפען בעוד מועד', כשעדיין יש לנו השנים שהשי"ת נתן לנו, וניתנו לנו מההשמים השנים והדעת לגשת אל הקודש. יש לנו לתפוס את עצמינו.

תפילות השבת

התפילות שלנו מלאים באמונה ובקדושה, די תפילות אונזערע איז דאך אנגעזאפט מיט אמונה, מיט קדושה'. צריכים אנו להתבונן

ומדבר פאליטיק ודברי ליצנות
 ושקוע בהם, 'אין דעם ליגט ער',
 מה כבר יגדל ממנו.

אשרי מי שישמע למצוותיך

'אשרי' מי שישמע למצותיך
 ותורתך ודברך ישים
 על ליבו, 'וואויל איז דעם מענטש
 וואס ער הערט, וואס ער נעמט זיך
 צום הארצן. ואוי לו למי שאינו
 לוקח הדברים אל ליבו,
 'אפגעהיטען זאל ווערען ווער
 ס'נעמט זיך נישט צום הארצען'.

אם בשבועות האלו לא קובעים
 זמנים ללימוד התורה מתוך
 המחשבה שבשבועות הללו
 פטורים מהכל, מפסידים הכל.
 צריכים לחפש גם בשבועות אלו
 כיצד להתעלות, שהרי ימי הנערות
 קובעים את כל ימי חיי האדם,
 וקובעים גם לעניני העולם הבא.

כשמקבל על עצמו בימי נעוריו
 עול תורה, יש לקוות
 שימשיך לשאת עליו עול זה במשך
 כל ימי חייו. אבל מי שמסיר
 מעצמו עול תורה בימי הנעורים,

זְכוּת וְזָכָה אֶת הַרְבִּים, וְכוּת הַרְבִּים תִּלְוִי בּוֹ

היות שזכינו ב"ה והגליון השבועי מופץ בכמה ערים, יש הזדמנות למי שליבו חפץ לזכות את הרבים ולקחת חבל בהוצאות ההפצה של הגליון בעירו, ויבוא על שכרו.

אפשר לפנות למערכת חידו"ת של רבינו,
למספר טעלעפאן 9 EXT 1-718-854-2290.

בברכה והערכה
מערכת החידו"ת של רבינו